

TORRE DE BABEL

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

– pàgines 23 –

Personatges per ordre d'aparició

entre 16 i 36

VENEDORS AMBULANTS

1-VENEDORA COLLARS (amèrica llatina)	7-DANI (noi o noia)
2-VENEDORA POSTALS (andalusia)	8-GUIA TURÍSTIC (noi o noia)
3-VENEDOR GLOBUS (catalunya)	9-MOSSA D'ESQUADRA
4-VENEDORA FULARDS (àsia)	10-MOSSO D'ESQUADRA
5-VENEDOR BARRETS (balcans)	11-ONCLE ANTONI
6-VENEDOR SAMARRETES (àfrica o magreb)	12- CEC LOTERIA

Les nacionalitats dels Venedors són intercanviables i opcionals

TURISTES JAPONESOS

13-SENYOR FUTAGAVA
14-SENYORETA KATO
15-SENYOR KAJI
16-SENYORETA NORIKÓ
17-SENYORA FUJI
18-SENYOR MIWAKA

TURISTES AMERICANS

19-JIM
20-SALLY
21-SAM
22-WENDY
23-TOM
24-JENNY

TURISTES FRANCESOS

25-DEDÉ
26-MIMÍ
27-COCÓ
28-DUDÚ
29-GIGÍ
30-MOMÓ

Es pot reduir el nombre de venedors i de turistes i repartir-se'n el text entre els actors

Els bitllets seran del joc del monopoli o fotocopies dels de veritat.

Indicacions fonètiques:

JAPONESOS: veu de nas, sons curts i marcar fortament les consonants.

AMERICANS : transformar les o en ou. Fer les R molt suaus afegint-hi una u
(ex: maco = macou, Sagrada Família).

FRANCESOS: allargar les vocals fent cantarella. R exagerades.

Dos bancs públics. La Sagrada Família està situada en mig dels espectadors, i els turistes faran fotos i miraran en aquesta direcció, aixecant el nas per veure les torres.

ESCENA 1

Puja la llum a poc a poc. Arriba el grup de venedors/res ambulants (de diferents nacionalitat si es vol) amb els seus farcells, caixes i penjadors, i s'instal·len formant un semi cercle al fons de l'escenari. Van col·locant la seva mercaderia tot xerrant.

V. SAMARRETES : — **Hola, bon dia a tothom.**

V. COLLARS : — **A veure si avui hi ha sort!**

V. GLOBUS : — **La cosa està fatal.**

V. POSTALS : — **Amb internet, ningú no vol postals.**

V. FOULARDS : — **La gent ja té de tot.**

V. BARRETS : — **Espero que faci sol i que es venguin els barrets!**

Entra el Cec de la loteria amb ulleres fosques i bastó. Travessa l'escenari sense pressa i surt per l'altre cantó.

LOTERIA : — **Lo-teriaaaa! Lo-teriaaaa! Compreu-me un número, xatos.**

VENEDORS (tots) : — **No, gràcies, Jesús.**

LOTERIA : — **Animeu-vos, home, que avui és un dia de sort.**

VENEDORS (tots) : — **Que nooo!**

LOTERIA : — **Vosaltres us ho perdeu! Avui toca segur!**

VENEDORS (tots) : — **Adéu Jesúúús!**

El Cec de la Loteria surt. Arriba la Dani per la dreta. Tots els Venedors es posen a parlar a l'hora, mostrant els seus productes des del seu lloc.

V. POSTALS : — **Les millors postals de la Sagrada Família!**

V. FOULARDS : — **Un record de Gaudí, estampat a mà!**

V. COLLARS : — Collars modernistes! Distingits i delicats!

V. BARRETS : — Gorres i pameles pel sol mediterrani!

V. SAMARRETES : — Samarretes artístiques!

V. GLOBUS : — Tranquils, nois, que és la meva cosina. Hola Dani.

DANI : — Hola Rafa (*xoquen les mans*). Els teus amics van a sac, eh?

V. COLLARS : — Disculpa, noia. És que els temps són molt dolents.

DANI : — Ja ho pots ben dir; m'acabo de quedar sense feina.

V. POSTALS : — Ah, sí? A on treballaves?

DANI : — A la cuina d'una pizzeria.

V. FOULARDS : — I què ha passat? Se't cremaven les pizzas?

DANI : — No. Ha arribat la neboda de l'amo, i s'ha quedat el lloc

V. BARRETS : — Això és nepotisme! A sobre, segur que no en té ni idea.

DANI : — No, no; és cuinera professional, i a més, italiana autèntica.

V. SAMARRETES : — Caram, tu, quina mala sort. I ara què faràs?

DANI : — Doncs venia a veure si tens feina per a mi, cosinet.

V. GLOBUS : — Buf, nena. Si això no va ni amb rodes.

DANI : — Però no se us omple cada dia de turistes?

ESCENA 2

Entra per l'esquerra el Guia turístic amb una bandereta on posa "Nostremón", seguit d'un grup de turistes japonesos amb auriculars a les orelles, que es dispersen i no paren de fer fotos. Algun d'ells mira les parades dels venedors.

GUIA : — Aneu fent rotllana per favor! Agrupeu-vos; cap aquí, cap aquí!

Però on van? No us estic dient "cap aquí"?

El senyor Futagava i la senyora Fuji se li acosten i li fan reverències ajuntant les mans.

GUIA : — **Què passa?**

SR. FUTAGAVA : — **Katxarro no pita.** (*assenyala els seus auriculars*)

SRA FUJI : — **Ta maco kera!**

GUIA : — **Què dius ara. A veure?** (*verifica el seu micro de solapa*).

SR. FUTAGAVA : — **Ta kaducat?** (*pica els auriculars amb el dit*)

GUIA : — **Ah, és que se m'ha apagat el traductor automàtic. Ara sí.**

SRA FUJI : — **Mita'l; si ke pita, tu!** (*s'inclina*)

GUIA : — **Molt bé; tot arreglat. Veniu cap aquí, per favor! Que contemplareu la Sagrada Família en tot el seu esplendor.**

El Guia indica la basílica (situada entre el públic). Els Turistes Japonesos se li acosten i aixequen els caps per veure les torres d'en Gaudí. El senyor Miwaka ha adquirit un barret i la senyoreta Kato, un fulard. El Guia se'ls mira amb mala cara.

GUIA : — **Com és possible? Si compreu fora del circuit de l'agència em caurà el pèl!**

SR. MIWAKA : — (*mostra el barret, orgullós*) **Si ta mako! Ta de foto!**

Amb el seu gest, el senyor Miwaka dóna un cop al senyor Kaji que està bevent una llauna de refresc. El senyor Kaji aparta bruscament la llauna de la seva cara per no mullar-se i esquitxa el nou fulard de la senyoreta Kato.

SRTA KATO : — **Ke se mulla!** (*s'espolsa, contrariada*)

SRTA NORIKÓ : — (*al Sr. Kaji*) **Tarugo!** (*a la srta Kato*) **Ta takat!** (*l'espolsa*)

SR. KAJI : — (*la tranquil·litza*) **La taka se suka i s'eixuga**

SR. MIWAKA : — (*curiós*) **Kè hi ha ke ho assequi?**

SR. KAJI : — (*amb el to de l'evidència*) **Yo si me muyo m'asseko!**

SRTA KATO : — (*empipada*) **Yo si me taken m'empipo!**

SRTA NORIKÓ : — Tan tarats! Tu ni kas!

GUIA : — No compreu a les parades del carrer, per favor! Després anirem a la botiga oficial de la nostra agència.

(...)

ESCENA 5

Entra l'Oncle Antoni.

ONCLE ANTONI : — Dani, què fas aquí, nena?

DANI : — Oncle Antoni! Estic vigilant les parades dels artesans.

ONCLE ANTONI : — Uns entrepans? Encara no has esmorzat?

DANI : — Els ar-te-sans. Però me n'he d'anar, que busco feina.

ONCLE ANTONI : — És clar que sí: a menjar com una reina!

DANI : — No, que busco feina. Pots quedar-te tu fent guàrdia a les parades?

ONCLE ANTONI : — Ah, massa salades! Home, allà a la cantonada venen patates fregides sense sal. Molt bones, eh?

La Dani el porta darrere les parades i li assenyala els preus.

DANI : — Mira, vine. Si vénen clients, aquí estan els preus.

ONCLE ANTONI : — No, no em fan mal, els peus, no. Però on és el meu fill? Com és que han marxat tots?

DANI : — Tornaran de seguida. Vigila que no pispin res. Et quedes tu, val?

ONCLE ANTONI : — Tant se val? No, de cap manera! Això no es pot quedar sol!

DANI : — Per això t'ho deia!

ONCLE ANTONI : — Ja m'espero jo aquí fins que tornis d'esmorzar.

DANI : — Perfecte. Això mateix. Adéu, oncle! (*surt*)

Entra el Cec de la loteria.

LOTERIA : — Lo-teriaaa! Lo-teriaaa!

ONCLE ANTONI : — (*es gira*) Una avaria? On hi ha una avaria?

El Cec de la loteria toca els peus de l'Oncle Antoni amb el bastó.

LOTERIA : — Què, Antoni, no vols provar sort?

ONCLE ANTONI : — Tens raó Jesús, hi ha dies que tot va de tort.

LOTERIA : — No home, no! Avui tot canvia, al contrari.

ONCLE ANTONI : — A sobre no t'han pagat el salari?

LOTERIA : — Noi, cada dia estàs pitjor! Compra un número, que tinc un bon pressentiment!

ONCLE ANTONI : — Estàs molt malament? A veure, no estic gaire ric, però ens hem d'ajudar els uns als altres (*es treu uns cèntims de la butxaca i els mostra damunt el palmell*). Per a quants números m'arriba amb això?

LOTERIA : — (*palpa les monedes sense mirar-les*) Punyeta, Antoni, que no t'arriba ni per pipes! Au, té un número, i si et toca ja me'l pagaràs. (*es guarda els cèntims i li dona un número*)

ONCLE ANTONI : — És clar! Per això estem els amics, home. (*es guarda el número*).

Entren uns Turistes Francesos i fan fotos del temple. El Cec de la Loteria marxa.

LOTERIA : — Lo-teriaaa! Lo-teriaaa!

MOMÓ : — (*admirat*) Oh la lá! La Família Sagrrradá!

GIGÍ : — (*encantada*) Com sé bonitó!!!

DEDÉ : — (*corregint Momó*) **No, no. Sé la Sagrrrada Familiá!**

COCÓ : — **Mé no, mé no!**

MIMÍ : — **Mé sí, mé sí!**

MOMÓ : — (*amb el to de l'evidència*) **La Familia Sagrrradá!**

DEDÉ : — (*pere punyetes*) **La Sagrrrada Familiá!**

DUDÚ : — **Sé pá importàn, sil vu plééé!**

MOMÓ : — (*perdent la paciència*) **La Familia Sagrrradá!**

DEDÉ : — (*empipat*) **La Sagrrrada Familiá!**

Momó i Dedé s'han enfrontat alçant la veu, i l'Oncle Antoni s'hi posa al mig i els separa.

ONCLE ANTONI : — **Tranquils, home, tranquils! Que estem davant una obra d'art!**

Un símbol de la pau!

GIGÍ : — **Perrró se diu la Familia Sagrrradá, nes pá?**

MIMÍ : — **Alorrrs, com se diu, senyorr?**

ONCLE ANTONI : — **Jo? Soc l'Oncle Antoni. Antoni Galí, per servir-los.**

DUDÚ : — **Antoni Gaudííí? Oh la lááá; sé Antoni Gaudííí!**

MIMÍ : — **Se pá possiiible!**

COCÓ : — **Mé no, mé no!**

DUDÚ : — **Mé sí, mé sí!**

COCÓ : — **Vu, sé Antoni Gaudí?**

GIGÍ : — **Me set evident, ma cherí!**

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com